

Només els dos grans partits obtenen diputats a les Illes Balears

El bipartidisme PP-PSOE es reforça

PP, 4 escons. PSIB-PSOE, 3 diputats. Les dues forces majoritàries han confirmat, una vegada més, que dominen hegemònicament el panorama electoral de les Illes Balears. Ni EU, ni PSM, ni UM aconseguen ficar una falca en el binomi PP-PSOE.

Aquestes eleccions han confirmat el bipartidisme a les Balears. Tanmateix una unió de partits han concorregut a les eleccions generals com si fossin unes primàries de les eleccions locals i autonòmiques de 1995, més que per aconseguir el cobdiciat setè escó.

Com en totes les eleccions, qui no s'accontenta és perquè no vol. El PSIB-PSOE, que partia com a clar perdedor, segons els sondejos, i que temia el 5 a 2 que augurava el PP a les seves nits d'eufòria, ha aconseguit recobrar vots i mantenir posicions. Els socialistes han mobilitzat el seu "electorat històric", en paraules de Francesc Obrador, portaveu del PSIB-PSOE al Parlament Balear. Tot i perdre un 1,5% en relació amb les anteriors generals, el PSIB-PSOE conserva els tres diputats. Només la creació del setè escó per a unes illes que han vist créixer el seu cens en els darrers quatre anys, ha pogut frenar l'empat entre les dues forces majoritàries de Balears i afavorir l'opció conservadora.

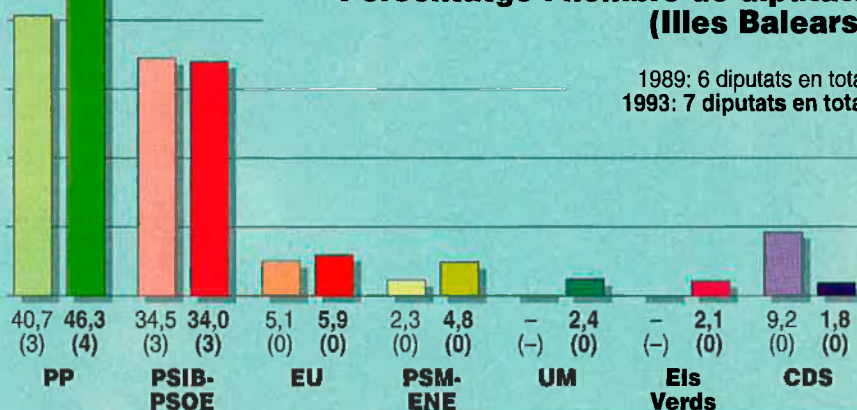
La victòria del PP va ser relativitzada pel delegat del Govern a Balears, Gerard Garcia, que atribuï el 5,7% d'increment dels populars a la desfeta del CDS, que ha passat del 9,2% a les eleccions de 1989, a l'1,78% d'enguany.

Pel que fa als altres partits de les Illes Balears, els resultats són molt diferents, però tots els partits han sabut treure el més positiu. La coalició d'Esquerra Unida ha confirmat el seu ascens també a Balears. Novament els seguidors d'Anguita han estat la tercera força de l'arxipèlag en unes eleccions generals. El repte d'Esquerra Unida serà revalidar aquests bons resultats a les locals i autonòmiques. El coordinador general d'Esquerra Unida-Balears, i candidat número 1 al Congrés, Eberhard Grosske, es manifestà molt content: "l'important era continuar sent la tercera força política, i ho hem aconseguit".

En quarta posició han quedat els nacionalistes del PSM-ENE, que han obtingut els

Percentatge i nombre de diputats (Illes Balears)

1989: 6 diputats en total
1993: 7 diputats en total

Les frases de la nit

G. Cañellas: "José Luis Corcuera hauria de dimitir perquè és una poca-vergonya."

F. Obrador: "L'ase va dir al porc: orellut" (referència a la frase de Cañellas).

José Ramón Orta (candidat suplent del PP al Congrés) dirigit a Maria Irazazábal (interventora del PSOE i mare de Fèlix Pons): "Se us ha acabat el xollo: a partir d'avui us posarem a picar pedra."

M. Irazazábal (a Orta): "Sou uns feixistes i començaré a re-partir bufetades i et rompré totes les dents."

seus millors resultats en unes eleccions generals. La coalició ha passat de tenir menys de 8.000 vots en 1989 a obtenir-ne uns 20.000, un 5% del total, en les eleccions del passat diumenge. Els seus resultats han estat molt bons a Mallorca i bastant magres a Menorca, Eivissa i Formentera. Sebastià Serra, cap de llista al Congrés, manifestava: "aquests resultats són quasi els mateixos que els de les autonòmiques i més del doble que els de les generals de 1989. És clar que el nacionalisme augmenta i que la nostra opció s'enforteix dia a dia, elecció a elecció".

Unió Mallorquina, que, com el PSM, aspirava a obtenir el setè escó, ha quedat com a cinquena força de les Balears amb menys del 3 % dels vots. Els resultats d'UM varen ser reconeguts pels mateixos dirigents com "uns resultats pobres, però que s'han de contextualitzar". Maria Antònia Munar, presidenta d'UM, va justificar el resultat dient que "la meitat dels electors no sabien que UM es presentava en solitari als comicis", en referència als efectes negatius que podria haver tengut per a aquest partit la seva llarga aliança amb el PP.

Els Verds, amb el 2,17%, i el CDS, amb un 1,78% -al 70% escrutat- se situen en sisè i setè lloc, respectivament. Les expec-

tatives que havien manifestat aquests partits eren molt superiors als resultats obtinguts. Des de les seues respectives s'apunta el factor del vot útil com a possible causa d'aquests resultats.

En canvi Esquerra Republicana de Catalunya, al vuitè lloc, ha obtingut un 0,70%, segurament més de dos mil vots. Els independentistes consideren que "els resultats obtinguts milloren els objectius previstos, en aquesta primera participació electoral" a les Balears. ERC ha posat la seva diputada per Barcelona, Pilar Rahola, a disposició del PSM i dels moviments cívics de Balears.

Miquel Payeras / Xim Fuster

Balears: 7 diputats (abans 6)

	Vots (%)		Diputats	
	1993	1989	1993	1989
PP	46,4	40,7	4	3
PSIB-PSOE	34,0	34,5	3	3
CDS	1,8	9,2	-	-
	5,9	5,1	-	-
PSM-ENE	4,8	2,3	-	-
UM				
ERC	0,7	-	-	-

Diputats electes. PP: Francesc Gilet, Maria Lluïsa Cava, Adolfo Villafranca, Joaquim Cotoner. PSIB-PSOE: Fèlix Pons, Antoni Costa, Albert Moragues.

PP a Balears : sí, però...

Satisfacció, però no eufòria. Així es podria resumir l'estat d'ànim que regnava a la seu del PP durant la llarga nit electoral. Ja a horabaixa el carrer del Palau Reial de Palma, on hi ha la seu del PP, era zona considerablement concorreguda. Les primeres notícies que arribaven era que votava molta gent i que el PP era votat massivament. Només eren informacions molt parcials, però servien per alimentar l'optimisme dels populars.

Passaven poc més de les vuit del vespre i Gabriel Canellas i Francesc Gilet seguien atentament les informacions de ràdio i televisió des de la sala de premsa de la seu del PP. "Això no pot ser, no pot ser de cap manera", deia Canellas quan escoltava que a Balears les enquestes fetes durant el dia donaven poca diferència entre PSOE i PP.

Els apoderats i interventors populars arribaven al partit. Hi havia satisfacció. Acta darrere acta, les dades eren clares: el PP guanyava les eleccions a Balears. Però no per la diferència que desitjaven el PP. Poc més d'una hora després de tancar els col·legis, el resultat semblava evident: 4 diputats per al PP i 3 per al PSOE. A tot l'estat la victòria hipotètica del PP s'anava esvaint minut a minut. "No ho vull escoltar, això", deia un Gabriel Canellas no massa content, després de la primera intervenció de Corcuera.

Tant Canellas com Gilet estaven quasi tot el temps entre els periodistes, esperant notícies. "Serà una nit llarga, mol llarga", anunciava el president devers les 21'30 hores. Els aparells de ràdio i de televisió cada poc temps anaven aportant noves dades. Els dirigents i tots els militants i simpatitzants que s'havien acostat a la seu popular no hi donaven cap crèdit: el PP ob-

El triomf del PP no va tenir la contundència que alguns esperaven.

JOAN CELIA

tendria la victòria a Balears però no amb la rotunditat esperada, i, a l'estat el PSOE els guanyava les eleccions. "No ho crec; no pot ser que els espanyols siguem tan beneïts", deia una esperançada militant del PP.

Devers les onze de la nit, les notícies no eren gens encoratjadores. Canellas declarava: "És clar que a les Balears som majoritaris, però hem d'esperar a acabar l'escrutini perquè nosaltres volíem el 5è diputat, però si es confirmàs que obtenim el 4 a 3 no serà cap mal resultat. Al contrari, haurem guanyat". No hi havia massa convicció en la veu de Canellas. El personal popular començava a denotar un cert desencís. El fum dels cigarrets, la calor, la ger-

nació dins la seu... la suor feia escórrer el maquillatge de les al·lotes i senyores del PP; les jaquetes dels populars ja mostraven la suor sota les aixelles. Les cares no eren de content. Començaven a aparèixer les primeres valoracions amb un marcat caràcter justificatori.

Tots els dirigents feien esment reiteradament al bipartidisme existent a Balears. "Ha quedat ben clar que aquí la cosa està entre dos partits, i, a pesar que algun ha tengut moltes aspiracions els resultats els han portat a la cuneta", en clara referència a Unió Mallorquina.

A mesura que la nit s'acostava a donar l'entrada a un nou dia les cares s'allargaven encara més. El dia 7, que havia de ser el d'"Ara sí", ja se sospitava que continuaria sent el de "ni encara ara", per utilitzar un joc de paraules fet per un periodista destinat a la seu del PP.

Faltaven poc minuts per la mitja nit i un cert desànim era palpable a les files del PP. Algun militant volia donar ànim: "Hem guanyat, ¡hem guanyat a Balears!, i, per molt que vulguin, els socialistes no ens ho llevaran". Tothom assentia, però l'ambient denotava una clara falta de convicció. El gran objectiu era obtenir una rotunda victòria a les Balears, 5 a 2, i aconseguir guanyar al PSOE a tot l'estat. "Jo, la veritat, és que no m'ho esperava, no i no", es queixava amb un cert punt d'amargura una bella militant del partit de Canellas.

Amb mitja hora passada del dia que havia de ser de la gran victòria, Aznar reconeixia la derrota. La seu del PP a Balears no semblava la d'un partit que havia guanyat les eleccions en el seu territori. S'havia guanyat, sí, però...

M. P.